

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 8. 2021, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 uvedeného zákona, kterého se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne X v X hodin, v obci Jablonec nad Nisou, v ulici X, ve směru do centra města Jablonce nad Nisou, na pozemní komunikaci řídil vozidlo X rychlostí 66 km/h (při zvažení možné odchylky měření ± 3 km/h řídil rychlostí 63 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h o 16 km/h, respektive o 13 km/h. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

II. Žaloba

2. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce namítal, že místo přestupku nebylo ve výroku rozhodnutí vymezeno dostatečně konkrétně, neboť bylo vymezeno jenom jako ulice X v Jablonci nad Nisou, bez bližšího upřesnění jejího úseku. Podle listiny, kterou byla určena místa k měření strážníkům obecní policie, nebyli strážníci oprávněni měřit rychlost v celé ulici X, pouze v úseku od ulice X po ulici X. Z vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí není seznatelné, zda bylo měřeno právě v tomto úseku ulice.
3. Podle žalobce panuje rozpor mezi podklady rozhodnutí. Dle výstupu z rychloměru s uvedením GPS údajů o místu ustavení rychloměru měřili strážníci rychlost vozidla z ulice Požární, zatímco dle tvrzení strážníků a pořízených fotografií stáli vozidlem v ulici X. Z toho žalobce dovozoval, že strážníci doplnili měření rychlosti fotografiemi, které se vztahovaly k jiné události, nebo při výpovědi smíchali dvě situace dohromady nebo nesprávně fungoval rychloměr, minimálně jeho GPS modul. Případně listinu obsahující výstup z rychloměru sestavoval člověk, tedy nebyla automaticky generována rychloměrem k tisku. O tom svědčí přidání vozidla žalobce, které zjevně není snímkem pořízeným rychloměrem. Žalobce připustil, že případný nesoulad GPS údaje o poloze rychloměru s tvrzenou polohou rychloměru nemusí být fatální, ale rozpor nebyl vysvětlen.
4. Pochybnosti o místu měření rychlosti umocňuje přeměření vzdálenosti měření a její zasazení do kontextu reálného světa. Žalobce s odkazem na mapové snímky z internetového portálu maps.google.com dovozoval, kde se nachází 167 m vzdálené místo, kde se mělo měřené vozidlo nacházet. Dle GPS souřadnic, které místo měřeného vozidla identifikují, se při využití webové aplikace Google StreetView jedná o místo, které měření rychloměru neodpovídá. Vedle pozemní komunikace je totiž les, který by znemožňoval výhled rychloměru na dané místo. Jde také o pozemní komunikaci velmi úzkou, což neodpovídá skutečnému místu měření vyobrazenému na fotografii z rychloměru, na které se nachází dvě vozidla vedle sebe a mezi nimi třetí vozidlo. Podle žalobce tedy nemohlo být měřeno tak, jak se podává z listiny údajně obsahující výstup z rychloměru. Nabízí se otázka, kde stálo vozidlo policie dle pořízené

fotodokumentace. Pokud skutečně stálo před hasičskou zbrojnicí v ulici X, jak vyplývá z fotografií, tak při vynesení vzdálenosti, na kterou bylo měřeno, by se místo změřeného vozidla nacházelo ještě blíže stanovišti měření, tedy v místě uprostřed lesa na úzké vozovce, na kterou se vedle sebe sotva vejdou dvě auta. Z toho žalobce dovozoval, že v takovém místě s určitostí nemohla být pořízena fotografie rychloměrem. Lze tak důvodně pochybovat o místě spáchání přestupku.

5. Tato zjištění lze interpretovat také tak, že rychloměr nesprávně vyhodnotil vzdálenost měření. Pokud místo, kde se mělo při měření nacházet měřené vozidlo, neodpovídá místu vzdálenému 167 m od polohy rychloměru, pak údaj o vzdálenosti měření není správný. Rychloměr byl tedy rozbitý a pozbyl ověření, neboť schopnost změřit správně vzdálenost je klíčovou metrologickou vlastností, při jejíž ztrátě dochází k zániku ověření ve smyslu § 7 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 262/2000 Sb. To podle žalobce podporuje tezi, že výstup z rychloměru není autentický a mohl vzniknout tím, že při jeho sestavování strážník opomenul vymazat údaje z předchozího měření a výstup byl úmyslně manipulován, nebo rychloměr nefungoval.
6. Výstup z rychloměru podle žalobce není průkazný. Jsou na něm dvě fotografie, jedna vyobrazuje vozidlo žalobce bez záměrného kříže a bez údajů o měření ze snímku. Jeví se tedy, že jde o fotografii pořízenou standardním fotoaparátem, nikoli z měření. Druhá fotografie vyobrazuje vozidlo měřené, opatřené záměrným křížem. Z této fotografie není průkazné, jaké vozidlo bylo měřeno. Není tedy prokázáno, jaká rychlost byla naměřena vozidlu žalobce. Tento deficit nebyl odstraněn ani svědeckými výpověďmi strážníků. Svědkyně X skutečnost, že bylo změřeno vozidlo žalobce, dovozovala pouze z hlášení kolegy. Klíčová je tedy výpověď svědka X, ten vypověděl, že kolem projelo vozidlo, shlédnul záznam a za vozidlem se rozjeli. Tvrdí tedy, že se rozjeli za vozidlem, které projelo kolem nich. Z výpovědi nevyplývá, že by strážník s určitostí identifikoval zastavené vozidlo žalobce právě jako měřené vozidlo. Netvrdil, že by snad v rychloměru viděl záměrný bod na určitém konkrétním vozidle určité registrační značky a že následně stíhané vozidlo bylo právě tím samým vozidlem. Nelze pominout tvrzení, že kolem strážníků projelo pouze jedno vozidlo, neboť na snímku z měření, přestože je nekvalitní, jsou vidět vozidla hned tři. S určitostí nelze uvést, že rychlost byla změřena žalobcovu vozidlu.
7. Žalobce dále namítal, že je zde překážka věci rozhodnuté nebo minimálně důvodná pochybnost o tom, zda nebyla dána překážka věci rozhodnuté. Žalobce odkázal na text oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 5. 5. 2021 a 6. 5. 2021, obsah sdělení obvinění a svědeckou výpověď X a str. X prvostupňového rozhodnutí, z nichž vyplývá, že žalobci byla za dané jednání uložena pokuta příkazem na místě ve výši 600 Kč. Pokud by podle soudu nebylo možné stavět existenci dřívějšího rozhodnutí příkazem na místě najisto, namítal žalobce, že minimálně nebyl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností. I kdyby skutečnost, že rozhodnutí příkazem na místě bylo vydáno, nebyla jednoznačně prokázána, existuje o tom důvodná pochybnost, neboť na šesti místech spisu je tvrzeno, že rozhodnutí o tom vydána byla. K případné výhradě, že nepředložil příkaz na místě k důkazu, žalobce konstatoval, že dokazování se provádí tam, kde je o skutkovém stavu pochybnost či spor, ovšem v daném případě o dané skutečnosti sporu nebylo. V závěru žalobce připustil, že je zvláštní, že strážníci postoupili věc správnému orgánu přesto, že mu uložili pokutu příkazem na místě. Mohlo by se tedy jevit, že pokutu příkazem na místě neuložili. Pak je ovšem zvláštní, že by tvrdili, že pokutu uložili, jak stojí

v úředním záznamu a ve svědecké výpovědi. Je pravdou, že žalobce na místě vyjadřoval nesouhlas s přestupkem, což mohlo strážníky zmást, faktem je, že příkaz na místě žalobce podepsal. Zda strážníci následně pokutu vyhodili či skartovali, nic podle žalobce nemění na tom, že byla uložena.

8. Nezákonnost výroku rozhodnutí spočívá i v tom, že je v něm uvedeno, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h o 16 km/h. Jakkoli je zde dovětek „(respektive o 13 km/h)“, žalobci nebylo prokázáno, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 16 km/h. Tvrzení o překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 16 km/h je nepravdivé a mohlo by žalobce poškodit v dalších řízeních o přestupcích. Jde o tvrzení zakládající právo podat občanskoprávní žalobu pro zásah do osobnostních práv, neboť jde o tvrzení pomlouvačné. Ačkoli je zřejmé, že správní orgán u tohoto údaje neprovedl odečet potencionální nepřesnosti rychloměru, učinil tak natolik nešikovně, že výrok spíše vyznívá, že žalobce překročil rychlost dvakrát, nejprve o 16 km/h, a následně o 13 km/h.
9. V závěru žaloby žalobce upozornil na to, že nedává on ani jeho advokát souhlas k tomu, aby na webu Nejvyššího správního soudu byl zveřejněn rozsudek v jeho věci s iniciálami žalobce a identitou advokáta z důvodu ochrany soukromí.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Podle žalovaného je ze spisu zřejmé, že vozidlo městské policie stálo v době měření v ulici Letní u požární zbrojnice na odstavné ploše ve směru k ulici Krkonošská. Měřené vozidlo se nacházelo od tohoto místa v době změření rychlosti ve vzdálenosti 167 m ve směru ulice Krkonošská, jedná se o přímý úsek dvoupruhové silnice. Místo změření vozidla X se nachází v blízkosti podniku X. Strážníci městské policie měli dle § 79a zákona o silničním provozu oprávnění od Policie ČR měřit v celé délce ulice Letní, která se nachází mezi křižovatkami s ulicí X a křižovatkou s ulicí X. Souřadnice GPS nejsou zcela přesné, kdy vozidlo městské policie bylo ustanoveno na místě v ulici Letní u požární zbrojnice, také dle souřadnic GPS se místo nachází v blízkosti této křižovatky. Měření je transparentní a měřicí zařízení TruCAM II bylo řádně nastaveno a pracovalo přesně.
12. Pokud jde o místo, kde se mělo nacházet měřené vozidlo, tj. místa vzdáleného 167 m od polohy rychloměru, místo je žalovanému známé, jedná se o přímý rovný úsek dvoupruhové komunikace, kdy po obou stranách není les, ale nachází se zde vzrostlé stromy a keře, a to pouze podél kraje komunikace, kdy viditelnost do tohoto úseku z místa měření rychlosti je dobrá, což je patrné i z náhledu na mapový portál www.mapy.cz. Na snímku z rychloměru se nachází jedno vozidlo, a to změřené vozidlo X, kdy v dálce za ním přijíždí jiné vozidlo. Vozidlo X bylo hlídkou změřeno, po změření zastaveno, není tedy pochyb o tom, že se jedná o vozidlo, které překročilo nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci v ulici X.

13. Výstup z rychloměru je průkazný, změřená rychlost byla naměřena vozidlu X, tedy vozidlu žalobce, což vyplývá i z výpovědi obou svědků. Z obou snímků z rychloměru lze usoudit, že záměrný kříž na vozidle na fotografii souhlasí s vozidlem na druhé fotografii.
14. Strážníci žalobce poučili o možnostech řešení přestupku příkazem na místě ve výši 600 Kč, žalobce na místě s pokutou nesouhlasil, proto bylo sepsáno oznámení přestupku a spisový materiál byl zaslán správnímu orgánu I. stupně k projednání. Nebyl vypsán žádný pokutový blok na 600 Kč, ale spisový materiál byl zaslán správnímu orgánu I. stupně.
15. V napadeném rozhodnutí je uváděna jak rychlost jízdy vozidla žalobce, která byla měřicím zařízením naměřena, tak rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení. Žalovaný připustil, že mohla být zdůrazněna rychlost po odečtení možné tolerance, ale ve výroku napadeného rozhodnutí nebylo samostatně uvedeno, že by žalobce překročil rychlost o 16 km/h, byla uvedena i rychlost po odečtu možné tolerance.
16. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl, náhradu nákladů řízení nežádal.

IV. Zjištění ze správního spisu

17. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti: Dne 18. 5. 2021 obdržel správní orgán I. stupně od Městské policie Jablonec nad Nisou oznámení ze dne 6. 5. 2021 o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, který spočíval v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Přestupku se měl žalobce dopustit v ulici X v Jablonci nad Nisou ve směru do centra města, kde byla jeho vozidlu X naměřena rychlost 66 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení 63 km/h. K oznámení bylo připojeno ručně sepsané oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 5. 5. 2021, v němž bylo přestupkové jednání popsáno shodně, s poznámkou, že žalobce se odmítl k věci vyjádřit a oznámení podepsat. K oznámení byl připojen výstup z rychloměru TruCAM II, sériové číslo X, s fotografií vozidla s uvedením poznávací značky a menší fotografií vozidla ve větší vzdálenosti se záměrným křížem. Dále byla připojena žádost Městské policie Jablonec nad Nisou ze dne 5. 1. 2021 o určení míst k měření rychlosti dle § 79a zákona o silničním provozu, mezi kterými byla uvedena ulice X s uvedením úseku měření od ulice X po ulici X. Dále byl připojen ověřovací list č. X týkající se silničního laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM II, pro rychloměr č. TC 006382 s dobou platnosti ověření do 22. 11. 2021. A také osvědčení pro strážníka X k obsluze laserového měřiče LTI 20/20 TruCAM II a oprávnění provádět měření. Spisový materiál předložený městskou policií správní orgán I. stupně doplnil o výpis z evidenční karty řidiče.
18. Příkazem ze dne 20. 5. 2021 byl žalobce uznán vinným ze shora popsaného přestupku. Proti příkazu si žalobce v zastoupení zmocněncem Ing. X podal odpor, v němž požadoval, aby byl spis doplněn o výpis z úřední evidence řízení a řízení o přestupku bylo sloučeno k projednání do společného řízení s ostatními věcmi proti žalobci jako obviněnému. Dále žádal o sdělení oprávněné úřední osoby a sdělení, jaké důkazy budou v řízení prováděny.
19. K projednání přestupku nařídil správní orgán I. stupně ústní jednání, k němuž se žalobce osobně nedostavil, prováděnému dokazování byl přítomen jeho zmocněnec Ing. M. J. V rámci ústního jednání byl zmocněnec žalobce seznámen s kompletní dokumentací pořízenou městskou policií, dále fotografickou dokumentací a návodem k obsluze měřicího zařízení. V řízení byl zmocněnci předložen výstup z měřicího zařízení TruCAM, na kterém bylo zachyceno změřené vozidlo X při překročení nejvyšší dovolené rychlosti

v obci Jablonec nad Nisou na ulici X, kdy byla měřicím zařízením TruCAM naměřena rychlost jízdy v obci 66 km/hod, respektive 63 km/hod. Zmocněnec byl přítomen rovněž svědecké výpovědi strážníků X, který ovládal a nastavoval rychloměr, a X, která s žalobcem při silniční kontrole jednala. Zmocněnec si vyžádal lhůtu k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, v této lhůtě se k věci nevyjádřil. Správní orgán I. stupně vydal dne 4. 8. 2021 rozhodnutí o přestupku, jímž žalobce shledal popsáním přestupkem vinným.

20. Blanketní odvolání žalovaný zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že v přestupkovém řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly nesprávnému či chybnému měření rychlosti. Poukázal na to, že záznam z technického zařízení byl stěžejním prostředkem prokazujícím protizákonné jednání, odkázal na fotodokumentaci přestupku, jednoznačné identifikování žalobce a svědecké výpovědi. Tyto důkazy podle žalovaného ve svém souhrnu bez důvodných pochybností prokazují protiprávní jednání žalobce, kdy žalobce řídil motorové vozidlo rychlostí o 13 km/hod vyšší při zohlednění odchylky měřicího přístroje ± 3 km/h, než byla v daném místě povolena. Žalovaný poukázal na to, že žalobce nezpochybňoval ani překročení maximální dovolené rychlosti ani správnost provedeného měření a po celou dobu správního řízení nenamítal, že by maximální dovolenou rychlost v obci nepřekročil, či že by došlo k nesprávnému řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).
22. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, v jehož průběhu žalovaný setrval na svém stanovisku v písemném vyjádření k žalobě. Upozornil dále na pasivitu žalobce a jeho zmocněnce v celém průběhu přestupkového řízení a zdůraznil činnost správního soudu jako svou podstatou přezkumnou. Žalobce ani jeho právní zástupce se bez omluvy nedostavili, ačkoli byli o nařízení ústního jednání i jeho odročení řádně vyrozuměni, o další odročení jednání nežádali, soud proto jednal v jejich nepřítomnosti. V souladu s § 77 s. ř. s. soud při ústním jednání doplnil dokazování mapovým podkladem z mapového portálu www.google.cz, který zachycuje ulici Letní v Jablonci nad Nisou a ze kterého vyplývá, že tímto názvem je označena pozemní komunikace v celém úseku od křižovatky s ulicí X až po křižovatku s ulicí X. Listinami, resp. mapovými snímky a fotografiemi z mapového portálu www.google.cz, kterých se dovolával žalobce, a které vtělil do textu žaloby či přiložil jako přílohy, soud dokazování pro nadbytečnost neprováděl, důvody rozvede níže.
23. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu spáchaném porušením povinnosti dle § 18 odst. 4 uvedeného zákona. Dle uvedených ustanovení se přestupku dopustí řidič motorového vozidla, který poruší povinnost jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/hod.

24. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda Městská policie Jablonec nad Nisou byla oprávněna měřit rychlost v ulici X v Jablonci nad Nisou, neboť tato otázka úzce souvisí s otázkou označení místa přestupku ve výroku rozhodnutí.
25. Podle § 79a zákona o silničním provozu je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.
26. V souzené věci bylo oprávnění Městské policie Jablonec nad Nisou k měření rychlosti vozidel
ve statutárním městě Jablonec nad Nisou na určených místech doloženo písemností Policie ČR, dopravního inspektorátu Jablonec nad Nisou ze dne 10. 1. 2021, č. j. X, o udělení souhlasu podle § 79a zákona o silničním provozu. Podle této písemnosti byla městská policie oprávněna v Jablonci nad Nisou měřit rychlost vozidel mj. na ulici „*Letní od ul. X po ul. X*“.
27. Protože k pravomoci městské policie měřit v ulici Letní rychlost vozidel nevystaly pochybnosti, žalobcem nebyla v přestupkovém řízení nadnesena otázka, zda se oprávnění týká všech úseků této ulice, nelze ve smyslu rozsudku NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47, a rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že se touto otázkou blíže nezabýval. Vzhledem k tomu, že ze souhlasu Policie ČR ve spojení s obsahem spisu neplyne, zda vymezené místo měření „*Letní od ul. Krkonošská po ul. Rychnovská*“ zahrnuje celou ulici Letní, která byla jako místo protiprávního jednání vymezena
ve výroku rozhodnutí, a současně u ověření oprávnění městské policie měřit rychlost v ulici Letní nejde o žádné rozsáhlé doplňování skutkového stavu, bylo na krajském soudu tuto pochybnost k žalobní námitce odstranit (srov. obdobně ve vztahu k ověření oprávnění obecní policie k měření rychlosti ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu rozsudek NSS ze dne 1. 6. 2017, č. j. 9 As 274/2016-37; či ze dne 31. 7. 2020, č. j. 2 As 357/2018-60).
28. Z mapového portálu na internetové stránce www.google.cz soud ověřil, že jako ulice X je označena pozemní komunikace v celém úseku od křižovatky s ulicí X až po křižovátku s ulicí X. Z uvedeného vyplývá oprávnění městské policie měřit rychlost vozidel v celé délce ulice X v Jablonci nad Nisou. Tedy v místě, které bylo jako místo protiprávního jednání, tj. místo, kde byla vozidlu naměřena rychlost překračující nejvyšší povolenou rychlost v obci, označeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí.
29. Žalobce dále brojil proti způsobu, jakým bylo místo přestupku vymezeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedení místa spáchání přestupku v rámci popisu skutku obligatorní náležitostí výrokové části rozhodnutí o přestupku. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS). Zároveň lze připomenout, že v rozsudku ze dne 7.

6. 2016, č. j. 10 As 44/2016-35, NSS uvedl: „Zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je otázkou posouzení okolností každého jednotlivého případu, ...“.

30. V souzené věci bylo místo překročení stanovené rychlosti ve výroku prvostupňového rozhodnutí označeno jako „v obci Jablonec nad Nisou, ulicí Letní ve směru do centra města Jablonec nad Nisou“. Podle početné judikatury NSS je v naprosté většině případů zcela dostačující, pokud správní orgán označí místo spáchání dopravního přestupku ve výroku svého rozhodnutí tak, že uvede město a ulici, kde k přestupku mělo dojít, společně s vymezením času a způsobu spáchání, a případně též v kombinaci s pořízenými fotografiemi založenými ve spise (viz rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2019, č. j. 2 As 158/2018-40, body [24] až [26], v němž se NSS vyrovnal i se skutkovou specifičností případu, jenž řešil v rozsudku ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42; dále např. rozsudek ze dne 17. 5. 2017, č. j. 4 As 48/2017-34; ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39; ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, ze dne 25. 3. 2015, č. j. 1 As 155/2014-36). Místo přestupkového jednání, které obsahovalo také vymezení směru jízdy vozidla, spolu s uvedením na minutu přesné doby přestupku „dne 5. 5. 2021 v 10:17 hodin“ a slovním popisem protiprávního jednání, ve spojení s fotografiemi místa, na nichž bylo vozidlo při překročení rychlosti zachyceno rychloměrem, lze v posuzovaném případě považovat s ohledem na zákonem stanovené znaky skutkové podstaty za dostatečně určité, a to také proto, že v dané věci nebyly žádné pochybnosti o tom, zda se ulice X nachází v obci či v ní neplatí různé rychlostní limity. Soud uzavírá, že místo přestupkového jednání bylo ve výroku rozhodnutí dostatečně určené pro účely vyloučení překážky litispendence a věci rozhodnuté a zákazu dvojího postihu pro týž skutek. Lze nicméně napříště doporučit, aby bylo místo přestupkového jednání popsáno ve výroku rozhodnutí přesněji, zvláště když tomu nic nebrání a obsahem spisu je doloženo, že rychlost byla vozidlu naměřena v Jablonci nad Nisou, v ulici X, ve směru do centra města Jablonec nad Nisou, cca 167 m od vozidla městské policie stojícího po pravé straně ulice Letní u požární zbrojnice.
31. Další okruh žalobních námitek se týkal místa měření, v návaznosti na to místa, kde se nacházelo měřené vozidlo, nesprávného údaje o vzdálenosti měření. Na tyto námitky navázal žalobce zpochybněním správného fungování rychloměru. Svoje výhrady žalobce postavil na zobrazení údaje GPS souřadnic, jak byly uvedeny ve výstupu z rychloměru, v mapových podkladech
na internetové stránce www.google.cz a vlastním zanesení vzdálenosti 167 m od vozidla městské policie, v níž měla být naměřena rychlost žalobcova vozidla, a na fotografiích z webové aplikace Google StreetView, z nichž dovozoval, že místo pohledově neodpovídá místu na fotografiích
na výstupu z rychloměru.
32. Soud považuje za klíčové, že v dané věci správní orgán I. stupně opatřil v přestupkovém řízení obvyklou sadu důkazů, která s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že žalobce se příslušného přestupku, který spočíval v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, dopustil. Kromě oznámení městské policie o podezření ze spáchání přestupku
ze dne 5. a 6. 5. 2021, kde bylo přestupkové jednání žalobce popsáno, byl jako důkaz o rychlosti žalobcova vozidla X předložen výstup o rychlosti vozidla pořízený příslušným rychloměrem LTI TruCAM II s uvedením rychlosti vozidla 66 km/h a fotografiemi vozidla zachycujícími jednak umístění záměrného kříže na vozidle, v detailu potom vozidlo s čitelnou registrační značkou. Rychloměr splňoval všechny zákonné

požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, jak bylo doloženo ověřovacím listem č. 8012-OL-70538-20. Dále měl správní orgán I. stupně k dispozici osvědčení o tom, že strážník X, který měření provedl, byl proškolen k obsluze a měření rychlosti rychloměrem uvedeného typu (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54; ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 42/2011-115; ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 As 83/2017-59; či ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ve kterém NSS uvedl, že „oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“).

33. Dokazování bylo v posuzovaném případě provedeno také fotodokumentací místa, kde byla rychlost vozidel v daném úseku měřena. Zachycena byla pozice vozidla městské policie odstaveného při pravém okraji ulice X u požární zbrojnice. Fotodokumentace dále zachycovala rovný, viditelný úsek ulice Letní, bez viditelných překážek, se stromy a zelení po stranách, v němž měření příjíždějících vozidel probíhalo. V souvislosti s fungováním a obsluhou rychloměru byl k dispozici návod k obsluze rychloměru LTI TruCAM II. K přestupku byli rovněž vyslechnuti strážníci městské policie X, který prováděl měření rychlosti uvedeným typem rychloměru, X, která byla měření rychlosti přítomna a která jednala se žalobcem při silniční kontrole poté, co bylo jeho vozidlo zastaveno v ulici X. Provedené důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodných pochybností z nich vyplynul přesvědčivý závěr, že přestupek spočívající v překročení nejvyšší rychlosti v obce se stal a že se ho dopustil žalobce.
34. Soud podotýká, že u ústního projednání přestupku správním orgánem I. stupně, které proběhlo dne 8. 7. 2021, byl přítomen žalobcův zmocněnec Ing. M. J., o němž je soudu z vlastní úřední činnosti (např. jen namátkou sp. zn. 60 A 3/2016, 60 A 4/2016, 60 A 12/2018, 60 A 15/2018, 60 A 7/2021) a také rozhodovací činnosti NSS a dalších krajských správních soudů známo, že se specializuje na zastupování přestupců před správními orgány, přičemž užívá řadu obstrukčních taktik či typizovaných námitek zpochybňujících měření rychlosti vozidel užitými rychloměry. Zmocněnec byl přítomen provádění veškerých důkazů, včetně svědeckých výpovědí strážníků městské policie, kterým kladl otázky se zaměřením na zvolený úsek měření, který měl za přímý a přehledný, dále se zaměřením na místo, kde bylo dle fotodokumentace a svědeckých výpovědí odstaveno za účelem měření rychlosti vozidlo městské policie, směr, ze kterého přijelo žalobcovo vozidlo a možný tzv. slip efekt. K provedeným důkazům zmocněnec při ústním jednání nevznesl výhrady, nenamítal, že by došlo k chybnému měření rychlosti či by zde vyvstaly skutečnosti zpochybňující průkaznost výstupu z rychloměru, na němž byla rychlost žalobcova vozidla zachycena. A neučinil tak ani ve lhůtě, kterou si za účelem vyjádření se k provedenému dokazování před vydáním rozhodnutí ve věci vyžádal. Pasivní zůstal žalobce také v odvolání, které podal jako blanketní a které ani přes výzvu k doplnění jeho náležitostí nedoplnil. Ani v odvolacím řízení tedy žalobce prostřednictvím zmocněnce žádné výhrady vůči provedeným důkazům nevznesl, správnost měření předmětným rychloměrem nezpochybňoval, nezpochybňoval průkaznost výstupu z rychloměru ani to, že rychlost byla naměřena jeho vozidlu.

35. S námitkami, jimiž se snaží zpochybnit správnost provedeního měření, funkčnost rychloměru, a z tohoto důvodu průkaznost výstupu z rychloměru, přišel žalobce, zastoupený právním zástupcem opět specializujícím se zejména na zastupování přestupců v řízení před správními soudy, až v řízení před soudem. Jde o procesní taktiku, kterou jsou žalobcův zmocněnec z přestupkového řízení a s ním spolupracující právní zástupce žalobce dobře známi (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-53). Možností vyhodnotit *ex post* podané námitky obhajoby v řízeních o správním trestání jako námitky účelové se NSS opakovaně zabýval. Konstantní judikatura NSS uvádí, že je obecně vhodné, aby obviněný neuchovával paletu námitek proti sankčnímu rozhodnutí správního orgánu na pozdější dobu, ale uplatnil je již v rámci správního řízení, nejpozději pak v rámci odvolacího řízení. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve *ex post* podaná obrana jevit dle kontextu věci i jako účelová (viz rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115; ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60; ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-17). Dle NSS v případech, kdy správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z nichž skutkový stav plyne beze všech pochyb, pasivita obviněného z přestupku ve správním řízení zásadně nemůže vést k jeho úspěchu v navazujícím soudním řízení. Výjimkou by bylo, pokud by se obviněnému podařilo účinně zpochybnit věrohodnost nebo dostatečnost správními orgány provedených důkazů. Pokud takový řidič jako obviněný z přestupku zůstane v řízení o přestupku pasivní, musel by v navazujícím soudním řízení věrohodně zpochybnit správnost popsanych důkazů, tedy prokázat, že je přiměřeně pravděpodobné, že na takovéto důkazy se nelze pro zvláštní okolnosti či důvody spolehnout (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47).
36. V žalobcově případě soud námitky směřující vůči správnosti měření rychlosti shledal účelovými, jež nebyly schopny vyvolat rozumné pochybnosti o zjištění skutkového stavu v souladu s § 3 správního řádu. Výhrady týkající se místa měření rychlosti založené na vlastním přenesení GPS souřadnic polohy rychloměru (které nemusí být zcela přesné) do mapy v internetovém mapovém portálu za situace, kdy místo odstavení vozidla městské policie bylo v přestupkovém řízení jednoznačně prokázáno, nelze považovat za věrohodně zpochybňující provedené důkazy. Účelovost a spekulativnost dílčích výhrad lze dobře demonstrovat na tvrzeních, jimiž žalobce na základě do mapového portálu zanesené polohy vozidla městské policie zpochybňuje výhled rychloměru na místo, kde měla být rychlost vozidlu změřena. Zmocněnec žalobce přitom na základě provedeního dokazování, včetně fotodokumentace dané lokality, naopak v přestupkovém řízení kladl strážníku X otázky ohledně volby místa k měření rychlosti, neboť se jednalo o přímý a přehledný úsek. Rovněž pouhé porovnání fotografie ulice Letní z aplikace StreetView a snímku z rychloměru, na němž jsou podle žalobce vedle sebe dvě vozidla a mezi nimi třetí vozidlo, není podle přesvědčení soudu takovým důkazem, který by mohl přiměřeně pravděpodobně zpochybnit správnost fungování rychloměru. Nelze pominout, že v dané věci byla rychlost žalobcovo vozidla prokázána nejen obvyklou sadou důkazů, kterými je výstup z rychloměru, jeho ověření a osvědčení pro měření provádějícího strážníka, spolu s příslušnými oznámeními přestupku městskou policií, ale též byl k dispozici návod k obsluze předmětného rychloměru a k měření rychlosti vypovídali kontrolu provádějící strážníci. Ke způsobu měření rychlosti vypovídal jak měření provádějící X, tak X, která byla k obsluze rychloměru rovněž proškolená

a která uvedla, že v místě měření nedošlo k vyvolání tzv. slip efektu, na úseku nebyly žádné překážky, které by mohly vyvolat přerušení paprsku, pro které by nebyly žádné hodnoty rychlosti vytvořeny. Tvrzení o nikoli automatickém vygenerování výstupu z rychloměru, ale jeho sestavení a ručním vyplnění, dodatečném přidání fotografie vozidla žalobce a pořízení této fotografie nikoli rychloměrem považuje soud za ničím nedoložené spekulace. Soud proto s ohledem na zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí o přestupku v přestupkovém řízení nedoplnil dokazování žalobcem předloženými mapovými snímky z internetových stránek z portálu www.google.cz a fotografiemi z aplikace StreetView.

37. Soud nesdílí ani žalobcovy výhrady vůči průkaznosti výstupu z rychloměru. Znovu lze připomenout, že správní orgány závěry o skutkové stránce věci nezaložily pouze na samotném výstupu z rychloměru, ale také na dvou konzistentních svědeckých výpovědích strážníků, kteří měření a následnou silniční kontrolu prováděli. Žalobcovo tvrzení o původu druhého fotografie na výstupu z rychloměru považuje soud za spekulativní, ničím nepodložené. Soud naopak na výstupu z rychloměru nevidí nic nestandardního. Výstup obsahuje obvyklé údaje potřebné pro identifikaci a ověření měření, údaj o naměřené rychlosti, zachycení záměrného kříže na vozidlu, jemuž byla rychlost změřena, a fotografii tohoto vozidla v detailu, se zachycením registrační značky umožňující jeho identifikaci. Tyto fotografie ve svém souhrnu prokazují, že právě tomuto vozidlu byla rychlost 66 km/h změřena. K tomuto důkazu přistupují svědecké výpovědi obou strážníků, z nichž beze všech pochybností vyplývá, že to bylo právě žalobcovo vozidlo, jemuž byla uvedená rychlost naměřena. Obsah svědeckých výpovědí byl, ve spojení s ostatními důkazy, ze strany správních orgánů hodnocen správně, logicky, způsobem odpovídajícím obsahu provedených důkazů. Žalobcem jedna vytržená věta ze svědecké výpovědi strážníka X, bez kontextu zbývajících částí jeho tvrzení a bez souvislosti se svědeckou výpovědí X, na učiněných skutkových závěrech nemůže ničeho změnit. Ze svědecké výpovědi X vyplývá, že se hlídka městské policie jednoznačně rozjela za tím vozidlem, kterému byla rychlost překračující povolenou rychlost naměřena (tj. *implicite* vozidlu, na kterém spočíval záměrný kříž), toto vozidlo měla po celou dobu na dohled, pokračovala za ním v jízdě a zastavila ho za kruhovým objezdem v ulici X. Po zastavení vozidla provedla hlídka lustraci řidiče podle předložených dokladů. Svědkyně X potvrdila, že se hlídka rozjela za vozidlem, kterému kolega X rychlost nastaveným rychloměrem změřil, vozidlo měla hlídka na dohled a zastavila ho v ulici X. Svědkyně také uvedla, že se jednalo o černé vozidlo X, které mu byla naměřena rychlost 66 km/h. Skutečnost, že jsou na menší fotografii vozidla se záměrným křížem, jemuž byla rychlost rychloměrem změřena, zachycena i další vozidla, na věci nic nemění. Jak již bylo uvedeno, jak z detailní fotografie, tak ze svědeckých výpovědí strážníků vyplývá, že vozidlem, kterému byla rychlost změřena a které bylo následně zastaveno strážníky v ulici X, bylo právě žalobcovou černé vozidlo X uvedené registrační značky.
38. Nezákonnost rozhodnutí soud neshledal ani v zahrnutí popisu žalobcova jednání „nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50km/h o 16 km/h“ do výroku prvostupňového jednání. Přestože takto koncipovaný popis protiprávního jednání nepovažuje soud za úplně vhodný, nelze dospět k závěru, že by byl popis skutku ve výroku rozhodnutí nejednoznačný, zavádějící pochybnosti o podstatě protiprávního jednání a rozhodných skutkových okolnostech. Jak žalobce sám připouští, údaj o překročení rychlosti v obci o 16 km/h byl vzápětí doplněn o údaj o překročení rychlosti „respektive o 13 km/h“. Údaj o

překročení rychlosti o 13 km/h byl podtržen a navazoval na popis protiprávního jednání, které spočívalo v tom, že žalobce předmětné vozidlo řídil rychlostí 66 km/h, „*při zvážení možné odchylky měření ± 3 km/h řídil rychlostí 63 km/h*“, přičemž i údaj o rychlosti žalobcovy vozidla po zvážení odchylky měření byl zvýrazněn podtržením. Rychlost 66 km/h byla žalobcovu vozidlu změřena rychloměrem (viz shora), správní orgán I. stupně výslovně ve výroku o rozhodnutí o přestupku zohlednil obvyklou odchylku měření v prospěch žalobce. Výrok prvostupňového rozhodnutí je tak určitý, nikterak žalobce nepoškozuje. Soudu není zřejmé, jak by mohlo být konstatování o překročení rychlosti o 16 km/h zohledněno v neprospěch žalobce v dalších řízeních, pokud správní orgán I. stupně v jeho prospěch zohlednil, v souladu se správní praxí, možnou odchylku měření a uzavřel, že žalobce po zohlednění této odchylky řídil motorové vozidla rychlostí 63 km/h, a rychlost v obce tedy překročil o 13 km/h. Rozhodně není výrok prvostupňového rozhodnutí formulován natolik „*nešikovně*“, aby z něj bylo možné dovozovat, že žalobci je kladeno za vinu, že rychlost v obci překročil dvakrát, nejprve o 16 km/h a následně o 13 km/h. Výslovné zohlednění možné odchylky měření ± 3 km/h a užití výrazu „*respektive*“ žalobcovy spekulace vyvrací.

39. Důvodnou neshledal soud ani námitku, že byla dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, resp. je zde pochybnost, zda taková překážka v podobě vydání příkazu na místě na pokutu 600 Kč za shodný přestupek, nenastala.
40. Soud zdůrazňuje, že nutnou podmínkou pro rozhodnutí příkazem na místě je souhlas obviněného se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku, v souladu s § 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Je zjevné, že v žalobcově případě nebyla tato podmínka splněna. Žalobce s přestupkem nesouhlasil, o této skutečnosti nepanují podle obsahu spisu pochybnosti. Odmítl dokonce podepsat oznámení o přestupku, které je sepisováno o přestupku na místě. Přestupkovou věc nechal žalobce dojít do fáze řízení před správním orgánem I. stupně, k zastupování v něm udělil plnou moc zmocněnci Ing. M. J. specializujícímu se na danou problematiku.
41. Žalobcovu tvrzení, že šlo o jeho následný nesouhlas s uložením trestu a potrestáním jako takovým, tudíž bez vlivu na udělenou pokutu, soud neuvěřil. Stejně tak žalobcovu nepodložené tvrzení, že na místě podepsal příkaz, jímž mu byla pokuta 600 Kč udělena, což je podle § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky podmínkou nabytí právní moci a vykonatelnosti příkazu na místě, považuje soud za účelové, využívající jen nešťastné formulace městské policie ohledně postupu strážníka X při silniční kontrole. Pokud by žalobce skutečně na místě silniční kontroly souhlasil se zjištěnými skutkovými okolnostmi případu, tedy s naměřením rychlosti jeho vozidla 66 km/h před zohledněním obvyklé odchylky měření, a rovněž s právní kvalifikací přestupku a výší pokuty 600 Kč, a proto by souhlasil s vydáním příkazu na místě a podepsal jej, nepochybně by tuto okolnost namítal již v přestupkovém řízení, jak by to učinil každý rozumný člověk, který by se snažil chránit svá práva a zbavit se obvinění z přestupku, pokud byl za něj skutečně potrestán, resp. by tak učinil zmocněnec hájící práva obviněného, kterého zastupuje.
42. Jestliže bylo na několika místech správního spisu uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta příkazem na místě 600 Kč, soud tuto okolnost vnímal v kontextu celého případu shodně jako žalovaný. Tedy, že strážník X s žalobce poučila na místě o přestupku, kterého se dopustil, jak vypověděla, s tím, že přestupek lze vyřešit na místě udělením pokuty 600 Kč

příkazem na místě. S ohledem na žalobcův nesouhlas s přestupkem, o němž není pochyb, a tedy nesplnění zákonných podmínek podle § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, však bylo třeba oznámit přestupkové jednání žalobce příslušnému správnímu orgánu a přestupek ponechat k projednání tomuto správnímu orgánu v přestupkovém řízení.

43. Jako v řadě svých předchozích rozsudků i v tomto případě soud poznamenává, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Soud dodává, že publikace rozhodnutí krajských soudů na webových stránkách NSS není v kompetenci zdejšího soudu.

V. Závěr a náklady řízení

44. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
46. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 23. červen 2022.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně